

Λογαριώτικη Έλευση Φοίνικος Πύργος
14 Λεωφόρος Πανεπιστημίου 14

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΓ' 960

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΚΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδισκωντής ΧΡ. Α. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Τρίτη 1 Ιανουαρίου 1926

ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ο άνθρωπος εν τη μικρότητι του, εσκέφθη να διαιρέση ε'ς περιόδους τον χρόνον, τον άετον και άδιαίρετον. "Ωίσει, τοιοιτοτρόπως εν μέσῳ του ά τέρμονος διαστήματος, σταθμούς ή μάλλον σκοπιάς, επάνω εις τας όποιας, από καιρού ει καιρού, ιστάται προς στιγμήν και άνασκοπεί τὸ παρελθόν και προσπαθεί τὸ μέλλον. Είς ένα τοιοῦτον σταθμόν ιστάμεθα και σήμερα. Όπισθεν μας εἶδ' οὐκ αὐτὸς του και τὰς πικρίας του αλλά και με τὰς δάφνας και τὰς εὐτυχίας του. Έμπρος μας άνοιγεται τὸ μέλλον, ποῦ, θαμ θωμένοι, αλλά και φοβισμένοι, δὲν τολμῶμεν σχεδόν να ένατε νίσωμεν. Τί να μας επιφυλάσῃ άραγε; Ποίους νέους άγῶνας; Ποίος νέος δύναν; Εὐχόμεθα εις ήμας, αὐτοὺς και εις άλλῶν εὐτυχὲς τὸ νέον έτος" καλῶς γνωρίζοντες εν τούτοις ότι κανέν έτος, εις τὴν σημερινήν ιδίαν εποχήν, δὲν εἴμπορεῖ να εἶναι ἀπολύτως εὐτυχὲς με τὴν σημασίαν ποῦ οἶδομεν συνηθως εις τὴν εὐτυχίαν και με τὴν αἰτιολογίαν, ποῦ εἶομεν περί αυτής. "Ας εἴμεθα λοιπόν άνοιχτοί. "Ας ἀντιπροσωπεύωμεν τὸν νέον χρόνον εν πλήρει ἐπιγνώσει: τοῦ τι μάς επιφυλάσσει. Δὲν εἴμεθα ἀπιστοδοξοί και διὰ τούτο, δὲν πτολούμεν, ότι εἶναι και αὐτός αἰκάιος στοὺς αἰόλους, στοὺς κακοὺς καλός".

Από τὴν παίραν όμως του παρελθόντος γνωρίζομεν ότι εἶδ' αὐτὸς τοῦ άγῶνος του και τὰς ἀπαγορευθείσας του, τὰς πικρίας και τοὺς πόνους του. "Ανίκανος ὁ άνθρωπος να ἐπιτελίσῃ μόνος του ὅ,τι, θέποτε, άλίκανος και να προύη ὅ,τι, θέποτε, αἰσθάνεται, κατὰ τὰς ήμέρας ιδίῳ; τῷ μεγάλῳ άνασκοπήσαν, τὰς όποιας ὁ ίδιος έταξε εις τον εαυτόν του, τὴν ανάγκην ν' ἀπευθυνῇ προς τὴν υπερτέραν Δύναμιν, προς τὸν "Ανώτατον Νόον, "Οστις Κυβερνᾷ τὸ Σύμπαν και νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνίσχυσίν Του. Προς τὴν Δύναμιν αὐτὴν εἰς στραφώμεν και ήμεῖς σήμερα. "Ας ζητήσωμεν τὴν ἐνίσχυσίν της, ὥστε να ὑποστῶμεν τὰς νέας ἐπιθέσεις, ποῦ μάς επιφύλασσαν αἱ ἀντίξοοι περιστάσεις τῆς ζωῆς, χωρὶς να κλονισθώμεν. Καί ή χαρμυγή του 1926 ᾤ, μάς εἰρη ὅλους αἰλονήτους εις τὴν νέαν μάς σκοπιάν, χαίρουμεν νους ἴως μερικὸς, άλλ ὅχι ναυαγήμενους, και να ἔχωμεν ἀρήσει ὅτιςω μάς, ὁ καθεὶς εν ᾧ κύκλῳ τῆς δράσεώς του, κατὰ το καλὸν και τὸ χρήσιμον και να ἔχωμεν ὅλοι εμπρος μας μίαν "Ελλάδα καλεϊτέραν τῆς σημερινῆς.

ΕΞΗΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Δικηγόρος

Αθήναι

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΘΟΜΙΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΚ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Πορτ-Σαΐδ, 18. (Τῷ ἀναποκριτοῦ μάς).—Η μικρὰ πόλις τοῦ Πορτ-Σαΐδ, ἀλλὰ πολυσύχναστος, ἀπὸ προσωπικότη- τας, εἶχε τὴν εὐτυχίαν να ὑποδεχθῇ προ- χῶς ἱερίτην και τον Βασίλεα μας, τῆς "Ελλάδος Γεώργιον Β' ὅστις κατευθύνε- ται, ὡς γνωστόν, εἰς Βομβάν, ὅπου προ- σκελήτῃ ὑπὸ τοῦ Λιβαρισιᾶς τῶν "Ιν- διῶν και πολλῶν Μαχαραγιαδῶν. Τὸ "Κόντε Ρόσσο" τῆς Δού Γριεσσίνου, ποῦ έφερε τὴν Α. Μ. ἐφ' ἱσανεῖς τὸν λιμένα μάς τὴν 2αν πρωτὴν ὥραν. Δυστυχῶς ἀσχηματισταί εἶχον δοθῇ ὑπὸ τῆς "Αστυνομίας τοῦ λιμένος, να μηδενιστῇ ή ἀπόρριψις οὐδέν, σύμφωνα με τὴν ἀν- φρασίαν ἐπιστομίας τῆς Α. Μ. ὅτι δὲν εἶναι ὁρίσμενη ἀειροπότη, προς ἀποφυγὴν οὐκίαν ἀφάρων, εἰς μέρους τῶν ἀντιπλοίων. "Αλλά οἱ βασιλόφρο- νες τῆς πόλεως μάς, αἰσθανόμενοι, ότι ὁ Βασίλεως τῶν εὐδαιμονιστικῶν στοὺς ἰδιόντων τὸμέ

ρος δὲν ἠνέχθησαν οὔτε διαταγὰς, οὔτε ἐμπόδια. Καί μόλις ὁ ήμος ήρχισε να άνατέλλῃ καίμεγαλαίμικραι άστράκατοι, με άναπεπταμένους ἑλληνικὰς σημαίας ήρχισαν να κατευθύνωνται προς τὸ ἀκυροβόλημέ- νον πλοῖον, ὅπου ἐπ' αὐτοῦ εὐρίσκειτο "Ο Γυῖος τοῦ "Αετοῦ". Τοιοιτοτρόπως κατὰ τὴν 3ην πρωτὴν ὁλόκληροι στολί- σκοι με πολυαριθμούς βασιλόφρονες και φιλελευθέρους με μικρὰς ἑλληνικὰς ση- μαίαι, ὅλοι ἐξεκινούσαν και ή κίνησις αὐ- τὴ προσέδιδε, ἀπὸ τὴν εὐραίσμον ὅριν ἐνφ' πάντες, συγκεκινήμενοι και χαρούμε- νοι συγχρονως, έσπευδον να χαιρετίσουν τὸν γόνον τῆς Βασιλικῆς μαζικογενείας, ήτις, παρ' ὅλον τὸν αἰκον διωγμόν, παρα- μένει ἀίονη σεβαστὴ και βασιλὴ σὴν καρδίᾳ τῆς μεγάλης μερίδος τῶν "Ελλή- νων, ἐκείνων, οἵτινες ἐκτιμῶν τὴν μνήμην τῶν αὐτῶν Βασιλέων μάς.

Στά, 83, ἐμφανίζεται ἐπὶ τοῦ κατα- στρώματος ὁ α. Δ. μέσης, ὑπὸ αἰσθητικῆς κα-

ιδ αἰτερος Γραμματεὺς τῆς Α. Μ. καθὼς και ὁ διακεκριμένος ἱατρός "Αλεξ. Ἰνδρεί- ας κ. Δρόσος και ὁ γνωστός ἐπίσης "Α- λεξανδρινὸς ὁμογενής κ. 2π. Γρίβας, ἐπὶ τούτῳ ἀφικθεὶς ἐνταῦθα και παρακαλεῖ τὸ πλῆθος διπλῶς πλησίστιον εις τὴν πρῶ- μνην ὅπου ἐμφανίζεται ἐπιβλητικώτατος ὁ Βασίλεως.

Η ἐμφανισις τῆς Α. Μ. ἔλαμε τὸ πλῆθος να ξεσπάσῃ σὲ παρατεταμένα και ἀτέλειωτα "Ζήτω". Ο ἐνθουσιασμός ήτο ἀπερίγραπτος και ήκούοντο:

—Καὶ σὴν "Αθήνα!

—Να μάς ζήσης...

"Αλλοι τραγουδοῦν τοῦ "Αετοῦ τὸν Γυῖον, ἐνφ' ὁ Βασίλεως συγκεκινήμενος χαιρετᾷ ἀδιακόπως τὸ πλῆθος τῶν "Ελ- λήνων.

Αἱ φωνὲς εἶνα κοπάδι περιστρωθὲν ἐπέτα- ξεν ἀπὸ μίαν ἀτμάκατον προς τὸ πλοῖον. Εἰς τοὺς πόδας τῶν περιστρωθῶν, ήσαν δεμένα γαλάζιες και λευκὲς ταινίες. Εἶναι ὁ χαιρετισμός, ποῦ στέλλει ή "Ελληνικὴ Παροικία σὸν άλλους Βασιλέα μάς. Η Α. Μ. πέναι μίαν περιστρωθὲν λύει τὰς ταινίας, τὴν κρατᾷ και δίδει τὸ πτηνὸν εις τὸν κ. Γρίβαν. Κατόπιν ήρχισαν διὰ φοροὶ ὁμογενεῖς να ραίνουν με λουλοῦ δια τὸν Γεώργιον, ἐνφ' εἰς τὴν πρωτὴν αὐτῶν ἀντήχουν, μαζὶ με τὸν φλοῖβο τῶν κυμάτων, αἰετοὶ και αἱ ζήτησκαν καὶ τῶν πιστῶν Βασιλοφρόνων. Ο Βασι- λεὺς, παραμένων πάντοτε σὲ κατάστρω- μα τοῦ πλοίου χαιρετᾷ συγκεκινήμε- νος τὰ πλῆθη, ποῦ ήθον να Τῷ ἐκδηλώ- σουν τὴν ἀγάπην τους και τὴν ἀφοσίωσίν τους.

Κατὰρθεσιν να συναντηθῇ με τὴν Α. Μ. Εἰς 20) λεπτονομιλίαν μαζὶ Του, δὲν έλασε να έρωτᾷ διαρκῶς δι' τὰς δι- αφόρους παροικίας τῆς Αἰγύπτου, τὰς Κοινοτήτας μάς, τὴν δράσιν των και διὰ ποῦ αἶλλα. "Ενδύμιζον, ότι ή οὖον εἶνα πραγματικὸν "Αθηναῖον.

Παρ' ὅλον δι' ή μορφή Του παρουσιάζ- ζει ἀνθρωπον ποῦ σ' αὐτὸν, εν τούτοις εἶναι ὅλος καλῶς ὁρμη και εὐδιάθετος. Αἱ φράσεις του συνωδεύοντο ἀπὸ ἑνα ὥραϊο και σαγηνευτικὸ γέλιο. Τὰ ματια Του, σπινθηροβολούνα, κατακοῦν ἀμέσως τὸν ἄνθρωπον, ποῦ συνομιλεῖ μαζὶ του. Γεμάτος χιεῖμορ.

Γήνηκε λόγος γιὰ τὰ ἔργα τῆς "Εται- ρείας τῆς Διόρυγος.

Κατόπιν ή Α. Μ. μάς παρῆκεσε να εὐχαριστήσωμεν, ἐκμέρους Του διὰ τὸν ἐφη- μερίδων μάς τὴν Παροικίαν Πορτ-Σαΐδ ὡς καί πάντας τοῦ, ἐκτιμῶντας τὴν μνήμην των ἀδῶν Βασιλέων μάς.

Τέλος οἱ Βασιλόφρονες τῆς πόλεως μάς προσέφεραν εις Αὐτὸν ὥραϊον ἀνθοδέ- σμην με τὰς σημαίας των εὐχάς και ὁ κ. "Ηλιόπουλος, ἀνελθὼ ἐπὶ τοῦ πλοίου εἰ- νετο ὁ διερχομὲν τῶν συμπληθῶν αἰσθη- μάτω; τῆς φιλοβασιλικῆς Παροικίας.

"Ολίγον ἀργότερον τὸ "Κόντε Ρόσσο" ἀπῆρε δι' "Ινδίας ὑπὸ τὰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς και εὐχάς:

—Καὶ σὴν "Αθήνα!

Εἶδε.

Α. Ν. Π.

ΕΞ ΙΣΜΑΗΛΙΑΣ

18 Δεκεμβρίου 1924.

Σήμεραν τὸ ἀπάνευθα ὁ Βασίλεὺς Γεώργιος διήλθε τὴν Διόρυγαν Σουεζ ἐπὶ τοῦ "Κόντε Ρόσσο" τοῦ Γεωργεταίου Δούδ.

Οὐδεὶς ἀνέμενεν ποτὲ τὸν λαϊκὸν συνα- γερμόν ὅστις ἐσηματώθη.

Τὰ πλῆθη, εὐρισκόμενα ἀπὸ τῆς μεση- μρίας εις τὸ 6ον χιλιόμετρον, εἶδον να φθάσῃ τέλος τὸ πλοῖον, τοῦ ὁποίου ἐπὶ βαίνειν ὁ Βασίλεὺς, περὶ τὴν 4 1)2 ἀκρι- βῶς.

Δὲν εἴμεθα ήμεῖς αὐτοὶ ποῦ θὰ εἶ; πε- ριγράφωμεν τὸ τί συνέβη τότε.

"Αρχεῖ να σημειώσωμεν ότι καί... Βε- νιζελικοὶ!...—τὸ πρᾶγμα εἶναι βέ- βαι ἀπίστευτον τελείως, πλὴν όμως ἀλη- θές—ὑψωσαν τὴν σημαίαν διὰ να χαιρε- τίσουν τὸν Γυῖο τοῦ "Αετοῦ, διπλῶς ἀνευ φημειοῦ ὁ Βασίλεὺς Γεώργιος.

Καὶ ἐκ τῶν πρώτων πρώτος ὁ βενι- ζελικώτατος Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος κ. Δασκαλάκης.

Εἶναι τὸ γεγονός αὐτὸ λίαν ἐνδεικτικὸν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὅστις ἐκυρίαρχισε ἐφ' ὅλων γενικῶς.

Ο Βασίλεὺς Γεώργιος; εις στάσιν προ- σοχῆς ἀπηύθυνε χαιρετισμόν ἀπὸ τοῦ κα- ταστρώματος πρώτον εις τὴν σημαίαν μάς και μετ' αὐτὴν εἰ, ὅλους τοὺς παρευστα- μένους.

Τὸν ἴδιον χαιρετισμόν ἀπηύθυνε ἐπὶ σης τὸ πλοῖον δι' ὁποστολῆς τοῦ σήματος αὐτοῦ.

"Οργανωτὴς τῆς διπλῆς ὑποδοχῆς ὁπῆ- ξε και τοῦτο προς τιμὴν του ὁ κάλλιστος ὁμογενής κ. Γ. Δανδρινός, εις τὴν πρωτῇ βουλίαν άλλωστε, τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ὁ κόμη και ή ἀπεστολή τοῦ προς τὸν Βα- σιλέα θερμοῦ τηλεγραφήματος, δι' οὗ πα- ρεκαλεῖτο ὁ κ. εἰς ἐμφανισθῇ κατ' ἡν στιγ- μὴν τὸ σκάφος θὰ προσήγγιζεν ἐνταῦθα.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΕΤΜΑ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΑΔ ΤΟΥ ΑΡΔΑΝΑΙΟΥ ΔΙΟΣ

Ο δαιμόνιος Σωτήριος Ζοῦμπος, ὁ γιαννιωτοποιηθείς, Παργινὸς Ζοῦμπος, ὁ μυστικοπαθὲς Ζοῦμπος, ὁ περιεχόμε- νος περὶ τὰς ὁδοὺς τῶν "Ιωαννίνων και μηδὲνα βλέπων Ζοῦμπος ὁ καθημερινὸς δραματιζόμενος Ζοῦμπος, ὁ πλέον εις ἴδι- ον πέλαγος κόσμου Ζοῦμπος, ὁ Διόκλη- κτός Ζοῦμπος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς πατῶν, κατεῖς τοὺς οὐρανούς, εὐρισκόμενος Ζοῦμπος, ὁ διδάσκαλος Ζοῦμπος, ὅστις ἀπὸ τριετίας, συνέλαβε μίαν μεγάλην ἰδέαν: τὴν ίδρυσιν Ἀσωναίας "Ακαδημίας ἐν "Ιωαννίνοι;! καί προς τὸν τολμηρώτατον τοῦτον σκοπὸν σι- νέτρωγε κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστοῦ γεννῶν μετὰ τῶν ὀλίγων του μαθητῶν ἐν κρυπῇ και παραβύτιῳ, χωρὶς να τὸ γνωρίζῃ κανεὶς, τελῶν οὕτως εἰλεῖν μυσ- στικά δειπνα, ὡς ἐκεῖνα τῶν πρώτων χρι- στιανῶν. "Εφ' ὅσον όμως ήσε τὴν αὐλαίαν τῶν μυστικῶν του δειπνῶν, ήρριψε τὸν κύκλον τῶν καλεσμένων του, και ἐκάλε- σεν εἰς ἐτίσημον γέμῃ, ἐν τῷ ᾧ καὶ "Εσπασαίω τῶν "Αδελ- φῶν Χαντζήμπαση, ὑπὸ τὴν προστάσειν τοῦ Ἀσωναίου Διδ., ὡς ἐῖδισται ἐκ τῶν τῶν μέσοι τῶν εἰδῶν, ὑπὸ τὴν γαστρίαν του τελῶν τῶν και ὅλον ἐκτεταμένον μαθητῶν του, τοὺς ἐν "Ηπειρῷ κατανέμει τῶν ἐπ' αὐτῶν και νεώτερον "Ελληνικὸν Γραμμά- των Κου; Κου; Καλοῦδην και Χρηστο- βασίτην, τοῦς Γυμνασιάρχους τῶν Ἀρρέ- των κ. κ. Σπύλιν και τῶν Θελέων κ. Δ. Σακελλαρίδην, τοῦς κατήγηγας "Αρρέ- των και Θελέων και Στρατὸν Παναγιώ- ταν και Τάκτῃν Σωμόπουλον μετὰ τοῦ γυμναστοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς "Ακα- δημίας Ἀρρέων και Θελέων κ. Θεοφ. Λοῦμαν, τὸν δημοκρίνοντα κ. Α. Λινα

кал I Николаѣв